

Ceturtdiena 20.08.2026.

PIEDERĪBA. Sajūta, ka esi savējais.

Savējie sapratīs

Vakardien mēs runājām par došanu, par to savādo laimes likumu, ka, dāvājot citiem prieku, uzmanību un sirds siltumu, paši neklūstam nabagāki. Šodien gribas domāt par piederību. Par to, cik ļoti katram cilvēkam vajag vietu, kurā viņš drīkst būt pavisam savējais. Latvieša laimes sajūta jau izsenis ir cieši savijusies ar dziesmu. Gandrīz katrā dzimtā ir kāds, kurš dzied, un, ja nedzied, tad vismaz ir uzticīgs klausītājs, kurš precīzi zina, kad jāvelk līdzī piedziedājums un kad vienkārši jāļauj melodijai izskanēt līdz galam. Vakardienas Brīvais mikrofons šoreiz patiesi bija brīvs. Brīvs no aizspriedumiem, ikdienas steigas un domām par to, kā izskatāties no malas, bet bezgala pilns ar skanīgām melodijām un kopā būšanas prieku. Uz skatuves kāpa tie, kuri gribēja dziedāt, dejojot vai deklamēt, bet zālē sēdošie nevis vērtēja, bet atbalstīja. Skaļi. No sirds. Ar līdzī dziedāšanu, aplausiem un smaidiem. Uz mirkli pārņēma sajūta, ka esam savos, mazos Dziesmu svētkos, kuros pleca sajūta ir svarīgāka par solo partiju, bet kopkoris paņem savā pulkā ikvienu, neatkarīgi no balss materiāla vai drosmes pakāpes. Pietika ar to, ka cilvēks saņēms iznākt priekšā, un pārējie viņu uzreiz apvija ar nedalītu atbalstu.

Vēlāk viens bariņš devās cept pīrāgus šodienas Daudzinājumam. Tur laime ieguva pavisam citu veidolu, tā smaržoja pēc siltas mājvietas un svaigi raudzētas mīklas. Viens grieza, otrs mīcīja, trešais sarunājās, kāds padeva trauku, kāds nosmējās par šķību pīrāgu, un visapkārt valdīja tā īpašā gaidīšanas sajūta, kas rodas, kad kaut kas liels tiek darīts kopā. Un, protams, neizpalika arī pirmais pīrāgs, kas jānogaršo tīri kvalitātes kontroles vārdā. Tikmēr zālē valdīja cita noskaņa. Kopā skatījāmies filmu par 3x3, filmu par mums pašiem, trīsreiztrīsniekiem. Tas bija stāsts par cilvēkiem, kurus vieno kopīgi darbi, joki, tradīcijas un nedalīta cieņa pret savām saknēm. Šie cilvēki prot sarunāties īpašā valodā, kas ne vienmēr prasa vārdus, jo visprecīzāk tā skan tieši no sirds uz sirdi.

Piederība nav tikai vieta kartē vai vārds dalībnieku reģistrā. Tā iemiesojas mirklī, kad blakusstāvētājs bez mudināšanas uzsāk to pašu dziesmu, ko tu. Piederība ir vieta, kas pie kopīgā galda vienmēr paliek brīva tavam krēslam, un prieks, ar kādu tiek notiesāts tavs paša rokām veidots, kaut mazliet šķībais pīrāgs. Tā ir kopīga smieklu šalts zālē un tā unikālā kopības apziņa, kurā nevienam nav jāskaidro, kāpēc šī konkrētā melodija tik dziļi aizkustina dvēseli un kāpēc uguns rituāls, pīts vainags vai pleca sajūta pēkšņi kļūst par pašu svarīgāko pasaulē. Laikam jau pilnīgai laimes izjūtai cilvēkam vajag pavisam maz. Vajag vietu, kurā viņu patiesi gaida. Cilvēkus, ar kuriem drīkst dziedāt skaļi, klusēt mierīgi un darīt kopā pavisam vienkāršas lietas. Vajag drošu sajūtu: te es neesmu viens pasaules vējos. Un varbūt tieši tas ir viens no 3x3 lielajiem noslēpumiem, ka mēs atbraucam katrs ar savu nastu un savu dzīvi, bet pamazām, pašiem nemanot, sākam runāt un elpot vienā valodā. Tajā vienīgajā, kurā vissvarīgākais un sildošākais vārds ir – savējie.

Laime katrā valdziņā

Ingas vadītā Mozaīktamborēšanas ievirze mūsu saietā notiek pirmo reizi. Meistari pašu iepazīnām pagājušajā gadā kā dalībnieci, kad viņa mūs pārsteidza ar saviem līdzpaņemtajiem neparastajiem darbiem – tautiskām jostām, segām, sedziņām un citām lietām, kas bija darinātas šajā tehnikā.

Inga ir padomājusi par visu, kas ievirzes dalībnieces varētu darīt laimīgas. Par ievirzes telpas noformējumu un smaržu, par daudziem nelieliem, bet ļoti jaukiem pārsteigumiem – kārumiem, “laimes pogām, rūpīgi izstrādātiem darba materiāliem, krāsainām dzijām u.c.

Inga pati atzīstas, ka, lai arī klases priekšā ir stāvējusi 20 gadus, bijušas šaubas par to, vai tiks galā ar pieaugušajām skolniecēm, par to, vai pratīs izskaidrot tehniskās detaļas, vai tamborētājas viņu saprātīs.

“Man bija uztraukums par to, vai es mācēšu izstāstīt tā, lai mani saprastu. Bet izrādījās, ka manas “skolnieces” vienkārši ir ļoti talantīgas. Šī bija iespēja sevi pārbaudīt. Bet kopumā man ir fantastiskas sajūtas un es baudu katru saieta mirkli.”

Savukārt ievirzes dalībniecēm Ingas satraukums un šaubas par sevi netraucē izbaudīt radīšanas un jaunā apgūšanas procesu. Viņas visas vienā balsī teic, ka ir laimīgas. Gan par to, ko jau ir iemācījušās ievirzē, gan par būšanu kopā, par smiekliem un asarām un spēju vienai otru atbalstīt.

Katrai no ievirzes dalībniecēm jau ir uztamborēti vairāki paraudziņi un sācies darbs pie nopietnākiem izstrādājumiem. Kāda tas top ātrāk, citai – lēnāk, bet visas vieno prieks par radīšanas procesu. Un, protams, laime, kas tiek ietamborēta katrā valdziņā!

Inguna

Dienas jautājums

KAS LATVIETIM IR NEPIECIEŠAMS PILNAI LAIMEI?

Maria Kasareva, Īrija

Domāju, ka, lai īsts latvietis būtu laimīgs, viņam ir jābūt rosībai. Latviešiem patīk nodarboties ar saviem hobijiem, iesaistīties kopienā, darīt un radīt kopā ar citiem. Laime laikam rodas tur, kur cilvēks jūtas vajadzīgs, iesaistīts un starp savējiem.

Mārtiņš Kasarevs, Īrija

Katrs pats savas laimes kalējs! Pilnai laimei vajag ne tikai gaidīt, kad tā atnāks, bet pašam kaut ko darīt, lai tā rastos.

Baiba Rudoviča, Vācija (un pasaule)

Laiks. Un fermentēšana. Jo pilnai laimei vajag laiku – sev, savējiem un lietām, kuras nevar sasteigt. Un, ja pa vidu vēl kaut kas labi sarūgst, tad dzīve vispār ir izdevusies.

Es runāju latviski!

Roze

Linus

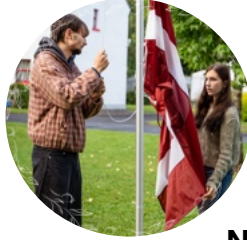

Ruben

Karogu nolaida vakar

Karogu pacēla šorīt

Aija un Agrita

Niklāvs un Daniella

Laime viņus satikt

Vai laime ir laulībā? Noteikti ir, bet kāda tad ir tā īstā laimes atslēdziņa? Laikraksts "Trejlapis" uzrunāja tos 3x3 saietā parus, kuriem laulībā jau ir prāvs un skaists ceļa gabals kopā noiets. Viņu pieredze stāsta, ka universālas formulas nav, tomēr katrai savienībai ir savs unikālais dārgakmens, kas palīdzējis noturēt kopīgo uguni gadu desmitu garumā. Šīs sarunas atklāj, ka laulība nav tikai ikdienas pienākums, bet gan vieta, kur katru rītu laime ienāk cilvēkā un viņš var ietīties tajā kā siltā segā, rodot patvērumu un drošību blakus savam tuvākajam.

Inese un Jānis Atis Krūmiņi ir precēti jau 47 gadus. Vaicāts par ilgās laulības kodu, Jānis Atis ātri un trāpīgi atbild, ka vajag laicīgi un ātri sākt, savukārt Inese kā galveno pamatakmeni min pacietību. Viņu ceļā būt kopā un nepārtraukti attīstīties ir palīdzējuši bērni un kopīgas intereses, turklāt abiem vienam otrā ļoti patīk prāts un intelektuālais asums. Humors viņu ikdienā ir svarīgs, taču tas katram ir atšķirīgs, tāpēc to kā pašu lielāko kopā saturētāju viņi neakcentē. Apkārtējie abus bieži mēdz dēvēt par paraugpāri. Inese neslēpj, ka reizēm šāds apzīmējums mēdz kaitināt, bet reizēm tas kalpo kā labs stimulants sevi atkal no jauna sapurināt. Uz jautājumu, vai viņi ir laimīgi, Jānis Atis pārliecinoši atbild apstiprinoši, jo viņi jau sen vairs nav tikai divi vien. Krūmiņu pārim apkārt ir liela, kupla saime, un tieši šīs kopā veidotais, kā arī tālāk topošais mantojums viņu dzīvē ir vislielākā laime.

Inguna un Imants Mieži kopā laulībā aizvadījuši 43 gadus. Inguna uzsver, ka viņu ilggadējības noslēpums slēpjas jēgpilnās sarunās, jo ir bezgala svarīgi, ka tu vari otram pateikt visu un tevi patiešām dzird. Imants savukārt papildina, ka laulībā ir būtiski prast spert to vienu soli pretī otram arī tajos brīžos, kad pašam nemaz negribas. Viņu kopdzīves māksla ir spēja būt blakus otram bez pārmetumiem, kas ikdienā nemaz nav viegls uzdevums, tomēr nozīmē vienkārši būt tur. Cilvēki runā, ka Imantam kā mācītājam droši vien esot savas tiešās sarunas ar Dievu, tāpēc viņam tikusi tieši Inguna, kura esot neizsakāmi laba sieva. Arī šīs pāris sastopas ar idealizēšanu no malas, taču Inguna iebilst un saka, ka viņi nav nekāds paraugs un ir tādi paši kā visi citi. Aiz katra ilgmūžīga pāra stāsta apakšā ir gadiem ilgi un rūpīgi veidotas attiecības, kurām cauri vijas gan augsti kāpumi, gan dziļi kritumi. Abi vienlaikus uzlūko viens otru ar mīlu smaīdu un atzīst, ka tā viņiem ir īsta Dieva dota laime būt kopā.

Ilze un Lauris Cekuļi kopā ir 32 gadus. Daloties ar savu laulības recepti, Lauris filozofiski norāda, ka vajag vienkārši būt laimīgam un viss. Tā esot katra paša apzināta izvēle: ja gribi blakus otram justies nelaimīgs, tu tāds būsi, bet, ja izvēlies būt laimīgs, neviens spēks tevi neapturēs. Ilze papildina, ka viņu laulības pamatā ir pilnīgs godīgums, kas reizēm gan mēdz iegāzt, taču lielākoties visu tikai uzlabo, un šis godīgums ir vajadzīgs gan pret sevi, gan otru. Cekuļu pāris tik ilgi ir kopā, jo Lauris vienmēr ir nesatricināmi ticējis viņu attiecībām un darījis visu iespējamo, lai tās plauktu. Otra būtiska lieta ir atteikšanās no vēlnes otru pārtaisīt. Ilzei tas ir pats svarīgākais, jo abi ir brīvie gari un ir nepieciešams, lai otrs necenšas tevi pārveidot pēc sava ģimja un līdzības. Protams, pašā kopdzīves sākumā abi ir mēģinājuši viens otru regulēt, līdz ātri sapratuši, ka tas vienkārši nestrādā. Ja kāds viņiem lūdz konkrētu recepti, viņi to iedot nevar, jo katram šis unikālais ceļš ir jāizstāvē pašam, taču to, ka humors dzīvē palīdz milzīgi, gan atzīst abi.

Ritma un Pāvels Prokopčenko laulībā nodzīvojuši 24 gadus. Ritma ir pārliecināta, ka viņu kopības pamats ir savstarpēja un neierobežota uzticēšanās, savukārt Pāvels akcentē mīlestību, jo bez tās attiecībām vienkārši nav jēgas. Šo gadu laikā abi kopā ne reizi nav jutušies nelaimīgi: varbūt ir bijusi kāda kopīga bēda, bet nelaimīgi viņi nav bijuši nekad. Interesanti, ka pāris savā starpā vispār nestrīdas. Pašu bērni viņiem mēdz teikt, ka vecāki laikam pat nemāk strīdēties, jo nekad dzīvē neko tādu mājās nav redzējuši. Ritma un Pāvels viens otram blakus jūtas tik dabiski kā cimdams ar roku, un šī neizsakāmi drošā sajūta ir viņu lielākais dārgums.

Te nu ir četri dažādi pāri un četras atšķirīgas receptes. Vai tās noderēs un kādam parādīs ko jaunu, laiks rādīs, taču, klausoties šos stāstus, bija brīnīšķīgi vērot, cik mīļi šie cilvēki joprojām skatās viens uz otru, cik godīgi viņi atbild un cik pamatoti lepojas ar savu kopīgo veikumu. Ir pilnīgi skaidrs, ka katrs pats ir savas laimes kalējs, un šie pāri savu laimi ir izkaluši patiesi stipru.

Laires anatomija

Bērnā laime sākumā ir ļoti vienkārša. Mammas klēpis, peļķe, saldējums, draugs, ar kuru var smieties līdz vēders sāp. Mazs bērns neprasa, vai viņa dzīve ir pietiekami veiksmīga. Viņš vienkārši priecājas par to, kas ir tepat. Pusaudža gados aina mainās. Laime arvien vairāk saistās ar piederību, pieņemšanu, draugiem, pirmo iemīlēšanos un jautājumu, vai esmu pietiekami labs. Jaunībā klāt nāk brīvība, iespējas, piedzīvojumi un cerība, ka īstā dzīve vēl tikai sāksies. Pieaugot laimes sarakstam pievienojas drošība, darbs, attiecības, ģimene un arvien biežāk arī vēlme vienkārši pēc miera.

Psihologi norāda, ka viens no svarīgākajiem laimes stūrakmeņiem ir attiecības. Cilvēkam vajag ne tikai būt starp citiem, bet just, ka viņš kādam ir svarīgs, ka viņu pieņem un ka grūtā brīdī ir uz ko paļauties. Otrs stūrakmens ir jēgas sajūta. Ne viss, kas dara mūs laimīgus, ir patīkams katrā mirklī. Bērnu audzināšana, rūpes par tuviniekiem, darbs vai kāda kopīga lieta var būt nogurdinoša, bet vienlaikus dot dziļu piepildījumu. Trešais ir brīvība izvēlēties un sajūta, ka pats vari ietekmēt savu dzīvi. Svarīga ir arī drošība, veselība, piederība un spēja pamanīt labo.

Un te sākas mūsu lielā problēma. Pie laba mēs ļoti ātri pierodam. Psihologijā to sauc par hedonisko adaptāciju. Jaunais telefons, paaugstinājums darbā vai sen kārota manta sākumā iepriecina, bet drīz kļūst par ikdienu. Smadzenes ir lieliski aprīkotas, lai pamanītu, kā trūkst, un pārsteidzoši ātri pierod pie tā, kas jau ir. Tāpēc cilvēks var gadiem ilgi sapņot par kaut ko un pēc tam gandrīz nepamanīt, ka sapnis ir piepildījies.

Arī salīdzināšanās dara savu. Bērnā pietiek ar savu velosipēdu līdz brīdim, kad viņš ierauga kaimiņa jauno. Pieaugušajiem mehānisms nav īpaši mainījies, tikai velosipēdi kļuvuši dārgāki.

Psihologi tāpēc laimi neuzskata par nepārtrauktu prieku. Laimīgs cilvēks arī skumst, dusmojas, nogurst, baidās un šaubās. Tas nav pierādījums, ka laimes nav. Gluži pretēji, spēja izdzīvot visas emocijas un tomēr just, ka dzīvē ir jēga, attiecības, drošība un savējie, ir viena no nobriedušas laimes pazīmēm. Laime nav dzīve bez grūtībām. Tā ir sajūta, ka arī grūtā dienā Tava dzīve kopumā joprojām ir Tava un tajā ir, pie kā turēties.

Rotu kalšanas ievirzē – no metāla līdz savai rotai

„Sirdsstīgās” šogad norisinās rotu kalšanas ievirzē **Ulda Melberga** vadībā. Uldis ir rotkalis ar ilggadēju pieredzi, un par savu amatu viņš stāsta ar tādu aizrautību, ka gribas pašam ķerties pie darba.

Ja vēlies izgatavot sev rotu, gan jau esi gatavs arī kārtīgi papulēties. Te nekas nenotiek pats no sevis – ir jāslīpē, jāpulē, jāiesit raksti un jāapgūst vēl ne viena vien prasme. Taču vienpadsmit dalībnieki pie sava darba ķeras ar lielu aizrautību, un šīs nedēļas laikā taps dažādi gredzeni, aproces un saktas – katra rota ar savu ideju un stāstu.

Daudziem šī ir pirmā pieredze rotu kalšanā, tāpēc jautājumu netrūkst. Un, kad meistars ir aizņemts ar kādu citu darbu un atbilde uzreiz nav saņemama, talkā nāk tie, kuri šajā ievirzē piedalījušies jau vairākkārt. Tā pavisam dabiski zināšanas tiek nodotas no viena dalībnieka otram, un ievirzē kļūst ne tikai par vietu, kur top rotas, bet arī par vietu, kur cilvēki mācās cits no cita.

Katram ir arī savs mazais nedēļas mērķis. Ieva cer, ka pašas darinātais gredzens viņai ļoti patiks, kļūs par skaistu atmiņu par šo saietu un, iespējams, atnesīs arī jaunus draugus. Nora vēlas izgatavot rokassprādzi, kuru pēc tam patiešām arī valkā. Rūtai ir maza roka, tāpēc viņas lielais izaicinājums ir uztaisīt tādu rokassprādzi, kas derēs tieši viņai. Niklāvs cer iemācīties izgatavot gredzenu un radīt to tādu pašu, kāds ir viņa tēvam. Kleitai šī ir pirmā pieredze, un viņa veido gredzenu ar čūskas dizainu, cerot nedēļas beigās uz savu veikumu paskatīties ar lepnumu. Arī Pāvelam šī ir pirmā sastapšanās ar rotu kalšanu, un viņš cer tikt pie sava pirmā pašā darinātā gredzena.

Savukārt meistars Uldis – kā viņu jau iesaukušī ievirzes dalībnieki – saka, ka viņam vislielāko prieku sagādātu tas, ja nedēļas beigās visi būtu apmierināti ar paveikto.

Runājot par laimi, Uldim tā vispirms saistās ar brīvību. „Visu var sasniegt, ja tu esi brīvs kā putns debesīs. Tā ir laime,” viņš saka. Savukārt 3x3 laime viņam saistās ar mums pašiem – latviešiem, kuri izklīduši pa visu pasauli, bet atkal un atkal atrod ceļu cits pie cita. „Šie saieti palīdz apvienot latviešus, kuru jau tāpat ir maz. Mēs esam maza tauta, bet mums ir sava zeme, un tā arī ir liela laime.”

Laime Uldim ir cieši saistīta arī ar viņa ikdienas darbu. Rotkaļa amats viņam ir gan profesija, gan hobijs, un, pasmaidot, viņš piebilst: „Esmu pats sev kungs un noteicējs.”

Laimes mirkli

Lasām, vērtējam,
izvēlamies!

Mūsu grāmatu ceļojums turpinās, un šodien esam nonākuši līdz jauniešu un pieaugušo plauktam. Te izvēle kļūst vēl plašāka, ~~bet~~ noteikums paliek tas pats: laba grāmata nepārbauda dzimšanas gadu. Ja uz saietu esat atbraukuši visa ģimene, varat katrs izvēlēties ko savu un pēc tam salīdzināt iespaidus. Iespējams, tieši tā atradīsies grāmata, par kuru vēl ilgi gribēsies parunāt.

Kolekcijas 15+ grupā ir Šērlijas Annas Makmilanas romāns "Greipfrūtu mēnesnīca", islandiešu autora Andre Snaija Magnasona grāmata "Laika lāde", Kirila Ēča dzejoļu krājums "te nu ir tā vasariņa", portugāļu rakstnieces Anas Pesoas un mākslinieka Bernardu P. Karvaļu grafiskais romāns "apkārtceļš" un krājums "Gājēji".

Vecāku žūrijas grāmatu klāstā ir vācu autore Ninas Georges grāmata "Mesjē Pardū grāmatu kuģis", zviedru rakstnieces Golnāzas Hašemzādes Bundes romāns "Dabiska uzvedība", Viļa Kasima "Svešuma grāmata" un Joahima Meierhofa "Var krist arī augšup".

Tagad atliek tikai izvēlēties. Saietā laiks skrien ātri, bet reizēm pietiek ar vienu brīvu brīdi, krēslu un labu grāmatu, lai diena kļūtu vēl mazliet labāka. Ja kāda no šīm grāmatām Tevi uzrunā, nāc, sameklē mani un dod tai iespēju.

Zane L.

Liec aiz auss!!!!

- Gājiena sākums plkst. 19.00: Pulcēšanās Daudzinājuma gājenam notiek centrālajā laukumā pie karoga masta.
- Ģērbjamies silti un mājīgi: Tā kā laikapstākļi Īrijā šogad mūs lutina ar pavēsu vēju, aicinām visus sagērbties silti, lai kopā būšana nestu tikai prieku.
- Atbrīvojam centrālo laukumu: Lai nodrošinātu skaistu un drošu Daudzinājuma norisi, lūgums laicīgi pārvietot visas automašīnas no centrālā laukuma, tās ērti novietojot aiz dzīvojamām mājām vai kopējā stāvlaukumā.
- Mierpilns un gards vakara turpinājums: Tūlīt pēc Daudzinājuma noslēguma, tradicionālās vakara dziesmas un karoga nolaišanas visi tiekamies lielajā zālē. Pašus mazākos saietā dalībniekus tur sildīs vakara pasaciņa, savukārt pilnīgi visiem lielajiem un mazajiem būs lieliska iespēja malkot karstu tēju un kopīgi mieloties ar mūsu pašu saietā ceptajiem, smaržīgajiem pīrāgiem.

Ko zvaigznes sola 20. augustā?

Horoskopi 20. augustam

20. augustā Mēness dienas lielāko daļu vēl ir Skorpionā, bet Saule, Merkurs un Jupiters turpina uzturēties Lauvā, Venera ir Svaros, bet Marss Vēzī. Astroloģiski tā ir interesanta kombinācija: gribas gan kaut ko piedzīvot, gan parunāt no sirds, gan izskatīties labi fotogrāfijās. Un, protams, jau ceturtdienā sāk parādīties pirmā pazīme, ka nedēļas vidū svešinieku ir kļuvis aizdomīgi maz.

AUNS: Šodien Visums iesaka vienu drosmīgu eksperimentu: pirms saki "es izdarišu", pagaidi piecas sekundes. Iespējams, kāds cits jau ceļ roku. Izmanto brīvo laiku kam patīkamākam, piemēram, skaļi uzmundrini viņu un pēc tam pieņem visus nopelnus par morālo atbalstu.

VĒRSIS: Tev sāk rasties ļoti konkrēts priekšstats par to, kur ir labākā kafija, ērtākā vieta un kurā laikā ir vērts ierasties pie galda. Tā nav rutīna, tā ir dzīves gudrība. Venera tikai piekrodina reizēm pamainīt kompāniju. Ēdienkarte var palikt tā pati.

DVĪŅI: Merkurs Lauvā Tev piešķir stāstnieka talantu. Pat notikumu "aizgāju pēc jakas un satiku Pēteri" spēsi izstāstīt ar sižetu, kulmināciju un diviem blakus stāstiem. Klausītājiem patiks. Pēterim varbūt mazāk.

VĒZIS: Marss Tavā zīmē modina drosmi pateikt to labo, ko parasti tikai nodomā. Pasaki kādam, ka priecājies viņu satikt. Pasklavē. Apskauj, ja tas iederas. Cilvēki diemžēl vēl nav iemācījušies lasīt domas, pat ja Tev šķiet, ka vajadzētu.

LAUVA: Kosmos joprojām rīko nelielu festivālu Tavā zīmē, tāpēc enerģijas netrūks. Tomēr lielākais dienas panākums var izrādīties pavisam kluss: kāds vēlāk citam pateiks, ka ar Tevi bija ļoti labi kopā. Tas ir labāks kompliments par aplausiem.

JAUNAVA: Šodien Tu vari piedzīvot retu parādību: kāds izdarīs kaut ko citādi, nekā Tu būtu darījusi, un rezultāts būs labs. Saglabā mieru. Zinātnei šādi gadījumi ir nepieciešami. Varbūt pat izrādīsies, ka vienam uzdevumam mēdz būt vairāk nekā viens pareizais risinājums.

SVARI: Venera Tavā zīmē saka, ka šodien Tev piestāv cilvēki. Ne tikai tie, kurus jau pazīsti. Apsēdies kaut kur citur, uzrunā klusāko, pievienojies sarunai pusceļā. Sliktākajā gadījumā uzzināsi kaut ko jaunu. Labākajā gadījumā aizmirsīsi, ka sākumā nevienu tur nepazīni.

SKORPIONS: Mēness Tavā zīmē nozīmē, ka virspusējas atbildes Tevi īpaši neapmierinās. Uz "viss labi" gribēsies pajautāt "bet tiešām?". Pajautā. Tikai rēķinies, ka vari dabūt godīgu atbildi un pēc tam nokavēt nākamo iecerēto lietu. Dažas sarunas ir tā vērtas.

STRĒLNIEKS: Tev šodien nav vajadzīgs vēl viens piedzīvojums. Protams, tas nekādi nenožīmē, ka Tu no tā atteiksies. Ja kāds piedāvā ko tādu, par ko pirmā doma ir "nu, kāpēc gan ne?", zvaigznes atbild: tieši tāpēc. Tikai šoreiz paņem līdzi jaku.

MEŽĀZIS: Tu pēkšņi vari atklāt, ka esi pavadījis veselu stundu, nedarot neko produktīvu. Sarunājies, smējies, vienkārši bij kopā ar cilvēkiem. Pirms sāk justies vainīgs, pieraksti to pie sadaļas "attiecību stiprināšana". Tagad viss atkal izskatās pēc paveikta darba.

ŪDENSVĪRS: Šodien Tev var iepatīties cilvēks, ar kuru sākumā šķita, ka jums nav nekā kopīga. Tas būs neērts trieciens Tavai teorijai par cilvēkiem, bet ļoti labs papildinājums dzīvei. Dod otram iespaidam iespēju. Pirmais reizēm vienkārši nav izgulējies.

ZIVIS: Skorpiona Mēness Tev atnesīs vienu no tiem brīžiem, kurus nevar ielānot. Kāds pateiks ko sirsnīgu, sāks skanēt īstā dziesma vai vienkārši paskatīsies apkārt un pēkšņi būs labi. Neķer telefonu. Dažas laimes vispirms vajag piedzīvot un tikai pēc tam fotografēt.

Horoskopi radīti priekam un laimei un paredzēti tikai izklaidei.

PAĒDIS CILVĒKS, LAIMĪGS CILVĒKS

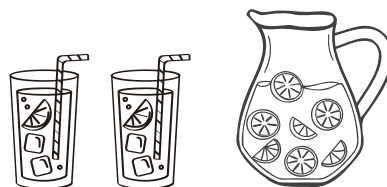
Iesaka Baiba Rudoviča, ievirzes "Laime burkā jeb fermentēšanas pamati" vadītāja

Dabīgā limonāde

Uz šo lietu nav par skādi iedzert glāzi limonādi!

Vajadzēs: vienu līdz divas ēdamkarotes medus un nepastarizēta ābolu etiķa, sauju ogu vai augļu, 800 mililitrus ūdens un pēc izvēles ingveru, citronu vai piparmētru.

Pagatavošana: nomazgātus augļus sagriež, liek tīrā viena litra burkā ar gumijas riņķi, pievieno medu, etiķi, garšaugus un pārlej ar ūdeni, atstājot divus centimetrus līdz malai. Burku noslēdz un novieto istabas temperatūrā, sargājot no saules. Lai paātrinātu procesu un izvairītos no pelējuma, burku katru dienu viegli pakrata. Pēc divām līdz četrām dienām dzērienu pagaršo un, ja garša ir gana skāba, to nokāš un pilda pudelēs ar gumijas riņķi. Limonādi glabā ledusskapī, reizi dienā pudeli obligāti atgaiso un izlieto īsā laikā, lai burbuļi neizdomā paši izlauzties brīvībā.

Laimīgie gadus neskaita

Daudz baltu dieniņu, Laimiņa, dod! Šodien mums ir jubilāre! **Daniellai Karpovai** aprit 16 gadi! Sveicinājam, vēlējām Tev labu laimi, ilgu mūžu nodzīvot! Citviet pasaulē vārda dienu svin Bernhards, Boriss un Rojs. Uzvārda dienu svin Grišāni, Lamberti, Kurzemnieki, Kaniņi, Kurakini, Landmaņi, Panteļejevi, Bernhardi, Borisi un Roji. Alternatīvi šodien svin "Bekona cienītāju" dienu par prieku tiem, kuri brokastis bez kraukšķīga bekona uzskata par nepilnīgām, "Pasaules odu" dienu, kas par laimi nav domāta odu slavināšanai, bet gan atgādinājumam no tiem sargāties, un "Radio" dienu, kas aicina ieslēgt savu iecienītāko radiostaciju un ļaut mūzikai darīt savu.

Trejlapis redakcija:

Ilze Cekule, Lāsma Andersone, Inguna Mieze, Inga Aleksandrova, Zane Laizāne. Fotogrāfe: Jūlija Sereda, Saziņai: ilzei.cekulei@gmail.com

